

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 sierpnia 2020 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił P. K. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy r. W uzasadnieniu decyzji, organ rentowy wskazał, że Komisja Lekarska ZUS, orzeczeniem z dnia 3 sierpnia 2020 r. ustaliła, że P. K. (2) nie jest niezdolny do pracy.

/decyzja k.77 akt ZUS/

Odwołanie, od powyższej decyzji, w dniu 2.09.2020r., złożył P. K. (2), wnosząc o jej zmianę, poprzez przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu podał, że stan zdrowia uległ pogorszeniu od czasu stwierdzenia niezdolności do pracy w III 2018r., z uwagi na ubytek kostno-stawowy powodujący znaczną różnicę w długości kończyn dolnych, co utrudnia poruszanie się, a tym samym wykonywanie różnego rodzaju pracy,

/odwołanie k. 3/

Nadto, wnioskodawca, powołując się na art. 15 h ustawy z dnia 31.03.2020r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi i sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, wniósł o nakazanie wypłaty zaległej kwoty renty, wynikającej z orzeczenia o niezdolności do pracy z dnia 31 III 2018r. 60 dni dodatkowo 13-tej renty.

/ odwołanie k. 4 /

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 30.09.2020r., organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, że do dnia 31.03.2020r. wnioskodawca uzyskiwał rentę z tytułu niezdolności do pracy, na podstawie decyzji ZUS z dnia 29.03.2018r., wydanej na podstawie orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 14.03.2018r., który uznał wnioskodawcę za częściowo niezdolnego do pracy do dnia 31.03.2020r., a niezdolność istniała w okresie od dnia 1.11.2015r. do dnia 20.04.2017r..

W odniesieniu do żądania wypłaty dodatkowego świadczenia pieniężnego rocznego, ZUS podniósł, że to świadczenie ZUS wypłaca osobom, które 31 marca roku, w którym będzie wypłacane, są uprawnione między innymi do renty z tytułu niezdolności do pracy, a świadczenie takie nie przysługuje, jeśli prawo do świadczenia rentowego było zawieszona na dzień 31 marca danego roku. W przedmiotem sprawie, renta z tytułu niezdolności do pracy, pozostawała w zawieszeniu, według stanu na dzień 31 marca 2020r., wobec czego dodatkowe świadczenie roczne nie przysługuje.

/odpowiedź na odwołanie k. 5-6, 6 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. K. (2) urodził się (...) Posiada wykształcenie wyższe. Z zawodu jest nauczyciel wychowania fizycznego. Przebywa w zakładzie karnym od 24.01.2020r. z przewidywanym terminem pobytu do dnia 26.07.2021r.

/bezsporne, pismo Zakładu (...) k. 49/

Decyzją z dnia 29.03.2018r., po rozpoznaniu wniosku z dnia 20.02.2018r., ZUS przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, od dnia 1.02.2018r. do dnia 31.03.2020r..

/ bezsporne, decyzja k. 28 akt ZUS /

Decyzją z dnia 7.07.2020r., po rozpoznaniu wniosku z dnia 13.05.2020r., ZUS odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, z uwagi na to, że lekarz orzecznik ZUS nie stwierdził niezdolności do pracy

/decyzja k. 74 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 5.08.2020r., po rozpoznaniu wniosku z dnia 13.05.2020r., ZUS odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, z uwagi na to, że Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła niezdolności wnioskodawcy do pracy

/decyzja k. 77 akt ZUS/

Lekarz orzecznik ZUS, po przeprowadzeniu bezpośredniego badania, i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, rozpoznał, u wnioskodawcy, staw rzekomy ? lewego uda po przebytych złamaniu trzonu kości udowej lewej leczonym dwukrotnie operacyjnie z dobrą sprawnością chodu , łagodne zaburzenia depresyjne , stan po plastyce więzadłowej kolana prawego a 2010. Orzeczeniem z dnia 22.06. 2020 r., lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że z uwagi na posiadane schorzenia, wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

/opinia lekarska z dnia 22.06.2020 k. 26 akt ZUS dokumentacja medyczna /

W dniu 9.07.2020 r. wnioskodawca złożył **sprzeciw** od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS

/sprzeciw – k. 29 dokumentacji medycznej ZUS/

Komisja Lekarska ZUS, po przeprowadzeniu bezpośredniego badania wnioskodawcy i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, rozpoznała u wnioskodawcy, przebyte w 04/2011r. złamanie wielołamowe kości udowej lewej leczone operacyjnie , powikłane stawem rzekomym /?/ z miernego stopnia upośledzeniem sprawności, przebyte leczenie operacyjne stawu kolanowego prawego /plastyka (...)/ w 2011r. , przebyta operacja nosa , łagodne zaburzenia depresyjne. Komisja Lekarska, orzeczeniem z dnia 3.08.2020r. , nie stwierdziła ograniczenia sprawności organizmu dającego podstawy do orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy.

/opinia lekarska K.L ZUS z dnia 3.08.2020 r. k. 34-32 dokumentacji medycznej akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 5.08.2020r., po rozpoznaniu wniosku z dnia 13.05.2020r., ZUS odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, z uwagi na to, że Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła niezdolności wnioskodawcy do pracy

/decyzja k. 77 akt ZUS/

Po wniesieniu przez wnioskodawcę odwołania od zaskarżonej decyzji, Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe z opinii biegłych sądowych , powołanych z uwagi na udokumentowane dolegliwości wnioskodawcy.

Wnioskodawca cierpi na przewlekły zespół bólowy odcinka lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa , stan po złamaniu kości udowej lewej w 2011r. . Stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy nie powoduje długotrwałej niezdolności wnioskodawcy do pracy.

/ pisemna opinia biegłego neurologa k. 29-31/

Z ortopedycznego punktu widzenia u wnioskodawcy rozpoznano stan po złamaniu kości udowej lewej w 2011r. Z powodu zrostu opóźnionego w roku 2013 wykonano ponownie zabieg operacyjny – do szpary złamania wykonano przeszczep komórek macierzystych . Z powodu całkowitego uszkodzenia więzadła krzyżowego przedniego kolana prawego, wnioskodawca miał wykonana plastykę więzadła krzyżowego przedniego kolana prawego w 2010r. Według opisów badań kolana prawego , znajdujących się w aktach ZUS, leczenie przyniosło dobry efekt.

/ pisemna opinia lekarza biegłego sądowego ortopedy k. 32-34/

W sądowym badaniu psychiatrycznym u wnioskodawcy rozpoznano zaburzenia depresyjne łagodne, nadużywanie alkoholu w wywiadzie. W 2018r. przebył terapię w związku z nadużywaniem alkoholu. Stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy nie powoduje długotrwałej niezdolności wnioskodawcy do pracy

/ pisemna opinia biegłego lekarza psychiatry k. 64-66/

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o załączone akta organu rentowego, dokumenty, w tym dokumentację medyczną oraz opinie biegłych: ortopedy, neurologa, psychiatry.

W ocenie Sądu, opinie biegłych są w pełni wiarygodne. Zostały, bowiem, sporządzone przez biegłych o specjalnościach, właściwych z punktu widzenia udokumentowanych schorzeń wnioskodawcy, w oparciu o analizę, przedłożonej dokumentacji lekarskiej, w oparciu o postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 5.11.2020r. (k. 23) i z dnia 29/01/2021r. (k. 53) Biegli rozpoznali, u ubezpieczonego, przewlekły zespół bólowy odcinka lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa , stan po złamaniu kości udowej lewej w 2011r. stan po wykonanej plastyce więzadła krzyżowego przedniego kolana prawego w 2010r. ,zaburzenia depresyjne łagodne, nadużywanie alkoholu w wywiadzie. Według wszystkich biegłych, stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy nie powoduje długotrwałej niezdolności wnioskodawcy do pracy. Biegli uznali, że z powodu naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy, na dzień wydania spornej decyzji, nie jest niezdolny do pracy zgodnej z poziomem wykształcenia i kwalifikacji zawodowych.

W ocenie Sądu brak jest podstaw by kwestionować opinie biegłych, gdyż są one rzetelne, a wynikające z nich wnioski logiczne, konsekwentne, i znakomicie merytorycznie oraz prawidłowo uzasadnione. Opinie nie zawierają braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

W ocenie Sądu Okręgowego, opinie biegłych w sposób wystarczający obrazują stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy w aspekcie – zdolności do pracy. Opinie są jasne, a wnioski końcowe wynikają w sposób logiczny z ich treści.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z **art. 57 ust. 1 ustawy** z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2020 r., poz.53) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl **art. 57 ust. 2** warunku, o którym mowa w przepisie ust. 1 pkt 3 art. 57, nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Zgodnie z art. 58 w/w ustawy, warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego uważa się za spełniony jeżeli wynosi on łącznie co najmniej 5 lat dla osób u których niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed dniem złożenia wniosku o świadczenie lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Zgodnie z **art. 58 i ust.4** przepisu powyższego nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny i jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl **art. 12** ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne /art. 13 ust. 1/.

Warunki wskazane w art. 57 w/w ustawy muszą być spełnione łącznie by istniały podstawy do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odniesieniu do odwołującej się nie został spełniony warunek niezdolności do pracy.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego w tym opinii biegłych z zakresu ortopedii , neurologii i psychiatrii Sąd ustalił, iż, występujące u wnioskodawcy, schorzenia nie naruszają sprawności jego organizmu, w stopniu , powodującym , na dzień wydania zaskarżonej decyzji, niezdolność do pracy.

U skarżącej, Biegli rozpoznali, u ubezpieczonego, przewlekły zespół bólowy odcinka lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa , stan po złamaniu kości udowej lewej w 2011r. stan po wykonanej plastyce więzadła krzyżowego przedniego kolana prawego w 2010r. ,zaburzenia depresyjne łagodne, nadużywanie alkoholu w wywiadzie. Według wszystkich biegłych, stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy nie powoduje długotrwałej niezdolności wnioskodawcy do pracy. Biegli uznali, że z powodu naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy, na dzień wydania spornej decyzji, nie jest niezdolny do pracy zgodnej z poziomem wykształcenia i kwalifikacji zawodowych.

W ocenie Sądu, biegli, w swoich opiniach, w tym zakresie, wyjaśnili, dlaczego, w taki właśnie sposób, ocenili zdolność wnioskodawcy do wykonywania pracy zarobkowej. Opinie biegłych, oceniające stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy, pod kątem zdolności do pracy, na dzień wydania zaskarżonej decyzji, szczegółowo wyjaśniały dlaczego naruszenie sprawności organizmu wnioskodawcy nie przekłada się na zdolność świadczenia przez niego pracy. Brak jest, przy tym, w ocenie Sądu, podstaw, aby kwestionować rzetelność i merytoryczną poprawność, wskazanych opinii. Zostały one, bowiem, sporządzone zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym jej przedmiot. Biegli na podstawie przedstawionej dokumentacji leczenia , zdiagnozowali schorzenia, ocenili stopień ich zaawansowania, a, przede wszystkim, jednoznacznie wypowiedzieli się co do sprawności organizmu wnioskodawcy i wpływu dolegliwości na jego zdolność do pracy. Sąd podzielił opinie biegłych, uznając, że były pełne, jasne i nie prowadziły do sprzecznych wniosków.

Znamiennym jest również, iż wnioski, wynikające ze wskazanych opinii, dotyczące zdolności do pracy wnioskodawcy, na dzień wydania zaskarżonej decyzji, nie zostały **merytorycznie** zakwestionowane przez stronę powodową.

Zauważyć należy, iż dowód z opinii biegłego jest przeprowadzony prawidłowo, jeżeli sądy uzyskały od biegłych, wiadomości specjalne, niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania, a tylko brak, w opinii, fachowego uzasadnienia wniosków końcowych, uniemożliwia prawidłową ocenę jej mocy dowodowej (wyrok SN z 2000-06-30 II UKN 617/99 OSNAPiUS 2002/1/26). Niemniej, jednak, polemika z opinią biegłego nie uzasadnia zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c.. Dla obalenia twierdzeń biegłego specjalisty nie wystarcza przeświadczenie strony, iż fakty wyglądają inaczej, lecz koniecznym jest również rzeczowe wykazanie, iż wystawiona przez biegłego opinia jest niespójna bądź

merytorycznie błędna (wyrok SN z 2002-01-09 II UKN 708/00 L.). Podkreślić należy, również, iż dostateczne wyjaśnienie okoliczności spornych w sprawie, nie jest równoznaczne z uzyskaniem dowodu korzystnego dla strony niezadowolonej z faktów, wynikających z dowodów dotychczas przeprowadzonych (wyrok SN z 28 lutego 2001 roku, II UKN 233/00 L.).

Odwołujący się zgłosił wnioski dowodowe, na poparcie swojego stanowiska, w postaci wniosku o zobowiązanie biegłego do zapoznania się z dokumentacją medyczną z zakładu karnego (pismo wnioskodawcy k. 60).

Sąd, zarządzeniem z dnia 21.10.2020 zwrócił się do Zakładu Karnego w G. z prośbą o nadesłanie dokumentacji medycznej wnioskodawcy. I – pełna dokumentacja medyczna została przesłana do Sądu (**pismo ZK w G. k 20, dokumentacja medyczna k. 21**)

Sąd wyjaśnia, że odstąpił od zobowiązania biegłych do przebadania osobistego wnioskodawcy z uwagi na pandemię (...).

Wnioskodawca, na dzień wydania spornej decyzji, w świetle, zgromadzonych w sprawie, dowodów, z uwagi na stopień naruszenia sprawności jego organizmu, nie był osobą niezdolną do pracy zarobkowej, zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Z dokonanych ustaleń wynika, że wnioskodawca P. K. (2) urodził się (...), jest zatem osobą młodą, w aspekcie aktywności zawodowej. Posiada wykształcenie wyższe. Z zawodu jest nauczyciel wychowania fizycznego. Wprawdzie, aktualnie przebywa w zakładzie karnym, od 24.01.2020r., ale z przewidywanym terminem pobytu do dnia 26.07.2021r. Jest więc osobą, w wieku nie wykluczającym, możliwości wykonywania aktywności zawodowej, lub ewentualne przekwalifikowanie się, albowiem wnioskodawca posiada przygotowanie i doświadczenie zawodowe - praktyczne. I, jak wynika z opinii biegłych sądowych nie utracił, zdolności do pracy, a, jego potencjalnie możliwości mobilnej aktywizacji zawodowej, mając na uwadze zakres, już posiadanych kwalifikacji i doświadczenia zawodowego, istnieją, choć, z uwagi na sytuację ekonomiczną na rynku pracy, wykonywanie pracy – dotychczas świadczonej lub podjęcie nowej, czy też przekwalifikowanie się, nie jest zadaniem łatwym.

Sąd przeanalizował sytuację wnioskodawcy pod kątem art. 13 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 cyt. ustawy.

Sąd przeanalizował, podniesioną przez wnioskodawcę, w odwołaniu, kwestię zasadności odwołania pod względem zastosowania przepisów ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...) -19, innych chorób zakaźnych wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U.2020.374 zm.)

Ważność orzeczenia lekarza orzecznika ZUS wydłuża się, jeśli wniosek o ustalenie uprawnień do świadczenia rentowego na dalszy okres zostanie złożony przed upływem terminu ważności tego orzeczenia. Z dokonanych ustaleń wynika, że wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres P. K. (3) złożył 13.05.2020r. to jest po upływie terminu ważności orzeczenia z dnia 14.03.2018 r. i w związku z tym brak podstaw faktyczno-prawnych do przedłużenia ważności orzeczenia o trzy następne miesiące.

W myśl **art. 15zc powołanej** ustawy o (...) -19, cytat:

1. Z przyczyn związanych z przeciwdziałaniem (...) -19, orzeczenie o:

- 1) częściowej niezdolności do pracy.
- 2) całkowitej niezdolności do pracy,
- 3) całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji.
- 4) niezdolności do samodzielnej egzystencji (...)

którego ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, zachowuje ważność, przez okres kolejnych 3 miesięcy od dnia upływu terminu jego ważności, w przypadku złożenia wniosku o ustalenie uprawnień do świadczenia na dalszy okres przed upływem terminu ważności tego orzeczenia.

W odniesieniu do żądania wypłaty dodatkowego świadczenia pieniężnego rocznego, Sąd wyjaśnia, że to świadczenie ZUS wypłaca osobom, które 31 marca roku, w którym będzie wypłacane, są uprawnione między innymi do renty z tytułu niezdolności do pracy, a świadczenie takie nie przysługuje, jeśli prawo do świadczenia rentowego było zawieszona na dzień 31 marca danego roku. W przedmiocie sprawy, renta z tytułu niezdolności do pracy, pozostawała w zawieszeniu, według stanu na dzień 31 marca 2020r., wobec czego dodatkowe świadczenie roczne nie przysługuje.

W tym stanie rzeczy odwołanie wnioskodawcy, jako niezasadne, podlegało oddaleniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis uzasadnienia doręczyć wnioskodawcy do Zakładu Karnego w G.